

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice št. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopenjska petiti-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju dajo se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 60 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 201.

V Ljubljani v petek, 4. septembra 1885.

Tečaj II.

Prepir med Nemčijo in Španjsko.

Vedno dalje sega nemška kolonijalna politika. Črni svet na južni polukrogli jej ne zadostuje več. Nemške vojne ladije plule so na nasprotno polovico zemlje in tam v ogromnem avstralskem arhipelu vrgle sidra na dno morja. Poveljnik ekspedicije razvil je na Karolinskem otočju nemško zastavo in s tem v last vzel oni daljni svet.

A komaj nam je brzojav sporočil o teh najnovejših nemških pridobitvah, nam je uže tudi prinesel vesti, da se zasedanje ne bode vršilo brez ugovarjanja. Od davnih časov lasti se španjska dežela Karolinskih otokov, in postopanje berolinske vlade vznemirilo je v velikanski meri duhove na pirenejskem poluotoku. Dan za dnevom vrše se burne ljudske demonstracije proti Nemčiji in vročekrvni narod naravnost zahteva od svoje vlade, da napové vojsko, ako Nemčija ne odneha. Vplivni politiki in vodje španjske države odločno stopajo z množico in s tem še bolj ljutijo duhove. Stvar je tako daleč dospela, da je celo znani general Salamanca nemškemu cesarjeviču vrnil veliki nemški red, češ, da hoče praznoto, ki mu vsled tega nastane na vojaški suknji, kmalu izpolniti z odlikovanjem, koje si želi pridobiti v vojni z Nemčijo. Francozi na tihem in javno simpatizujejo s Španjci in Angleži radostno pozdravljajo upor proti raztezanju nemške kolonijalne politike. Med tem pa raste demonstracije po poluotoku in razdraženost raste od dné do dné. Vlada se dogovarja z berolinskim kabinetom in kolikor je do zdaj znano, utemljuje svojo lastninsko pravico do Karolinskega otočja s pravico iznajditelja. Ves svet je do sedaj smatral omenjeno otočje za

španjsko zemljo. Pač madridska vlada dejansko nikdar ni zasedla Karolinov, a Nemčija je znala, da je španjski gouvérner na Filipinib, Jovellar y Soler, uže pred pol letom delal priprave, da zasede otočje, za katero je bil tudi 25. julija imenovan glavar od španjske vlade.

Nemški viri pa na to odgovarjajo, da njihova vlada nikakor ne more pripoznati pravice iznajditelja. Ako bi se smelo tako postopati, potem bi Nemčija lahko za-se reklamirala ogromne dele zemlje, ker so Nemci prvi stopili nanje. Španjske pritožbe so podobne razburjenosti bojazljivega ljubimca, ki je izvoljeno deklico vedno le od daleč opazoval, a se jej nikdar ni upal bližati. Ko pa pride pogumnejši fant ter jo snubi in vzame, takrat pa se jezi in repenči, ne mislé, da je sam zakrivil neugodni rezultat. Sploh pa trdi nemška vlada, da nikdar ni pripoznala lastninskega prava Španjcev do Karolinskih otokov. V raznih slučajih je uže z Angleško vred protestovala proti razlagi, da bi bili Karolini last pirenejskega kraljestva.

Najnovejša poročila pravijo, da je došlo iz Berolina v Madrid diplomatsko pisanje, ki v tem zmislu razvija stališče Nemčije, ter pravi, da španjska vlada nikdar ni objavila nemški imenovanje kacega guvernerja za Karoline. Ob jednom apelira na dosedanje prijateljske odnošaje med obema državama in izreka nado, da se bodo difference mirnim pōtem poravnati dale. Ako bi to ne bilo mogoče, pripravljena je Nemčija poslužiti se svēta prijateljske vlade in se podvreči njeni sodbi. Madridske lastninske pravice našle bodo tedaj po polnem objektivno oceno v Berolinu. Ko bi se spoznalo, da ima v istini Španjska več prava do otočja, potem bode Nemčija tako lojalno postopala,

kakor v družih jednacijh slučajih: zapustila bode zaseden svet.

Ni dvoma, da bode ta odgovor veliko pripomogel k mirnemu razvoju vse zadeve. Vsaj med obema kabinetoma bodo se pogajanja vršila na tej spravljivi podlagi. Pač pa ni verjeti, da bi se vročekrvno španjsko ljudstvo tako kmalo pomirilo. Razburjeno je uže tako vsled natornih nesreč in tak slučaj je le preveč pripraven, da je javljajo do sedaj prikrite strasti. Postopanje ljudstva bode gotovo nekoliko vplivalo na madridsko vlado, da bode z večjo eneržijo varovala svoje pravice in z večjim pogumom postopala nasproti močnejemu konkurentu. Da se pa stvar konečno na vsak način izvrši mirnim pōtem, o tem ni dvoma. Španjska dežela danes ni v takem položaji, da bi bila vojno z Nemčijo. Vojska njena in finance niso na takej stopinji, da bi varno bilo, postaviti se do skrajnega roba. Te misli bodo vodile madridski kabinet in gotovo se bo našla kaka pot, ki bode peljala iz zadrege. Vsekako pa je položaj španjske vlade jako težaven! na jedni strani razburjene poulične mase, ki v svoji domovini le prečestokrat odločujejo politiko, na drugi pa diplomatska previdnost, ki zna, kako sitna stvar bi bil resen konflikt z Nemčijo. Ministerski predsednik in kolegi njegovi morali bodo uporabiti vse svoje sile, da se ognejo porazu svojega kabineta, če ne še večji nevarnosti.

Iz Egipta.

Mnogo pisalo se je uže o razdvojenih razmerah v Egiptu, delale so se razne kombinacije, kako bode možno zopet uravnati te raz-

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

In po teh besedah Jacques Mellier milo za-ječi, vlase si ruje iz glave in nikdar se ne more utolažiti. Vse svoje premoženje bi sedaj dal, da vidi svojega otroka še enkrat, da ga more blagosloviti, ž njim se spraviti! Zamán! In zmerom votlo doni, kakor mrtvaško zvonjenje, ki nema ni konca ni kraja, v njega ušesih: „Sta-li še živa ali mrtva? Tega ne vem...“ Uže dolgo je Pierre Rouvenat pravi voditelj gospodarstvu. On vlada v hiši milo, pa krepko. Premoženje Jacques Mellierovo je še povečal in hrani je zvesto. V teh devetnajstih letih se je malo spremenil. On je še zmerom raven, močan, delaven, previden in vsem vzgled. Le vlasje in brada so mu osiveli.

Pa, če tudi ga vest ne peče, vender mu je globoka boleost. On žaluje po Lucili, po njenem

otroku, po Jeanu Renaudu. Uže mnogo solzá je potočil po njih.

Blancheo, katerej je boter, ima rad; on se jej sladká, stori jej vse, kar jej je ljubo. Vsak kamenček odstrani na njenej cesti, da bi ne ranil nje nežne nožke, on jo čuva, kakor dragocen zaklad, kateri mu je dan, da ga hrani in varuje. Pa pri vsem tem ne pozabi obeh drugih izgubljenikov.

Kje li sta? Kaj-li delata? Ah, tega ne vé. Morda sta uže davno umrla. Vsejednako; on ju vender še pričakuje...

Pierre Rouvenat si je osnoval velik načrt, katerega bi ne opustil za ves svet!

2.

Blanche je ljubila jutranje sprehode. Videvati jo je bilo po rosi korakajočo in cvetke beročo, skoro zmerom v družbi z botrom Rouvenatom, časih pod pazduho z Mellierom, čestokrat pa tudi samo.

Nekega dne se zopet napoti na takov sprehod. Florentinsk klobuk z vihrajočimi plavimi trakovi postavljen je bil koketno na njenih plavkastih kitah.

Ko se prikaže na pristavi, brzo stopi jej na-

sproti mlad, velik, dosti lep mladenič, a s precej hinavskim obrazom.

„Lepa moja bratranka podaje se na sprehod?“ déje s sladkim, pa zaupnim smehljanjem krog usten. — „Da, ali nič ne veste, kje je moj boter?“ — „Mislim, da je odšel v Frémicourt?“ — „Potem počakam, dokler ne pride.“ — „Ako vam ljubo, spremim vas.“ — „Ne, hvala“, odgovori malo suho; „če boter predolgo izostane, grem raji sama.“

Mladenič stisne tanke ustnice in naenkrat mu jeza zažari v očeh, pa to ne več kakor trenutek.

„Kaj pa imate zoper mene?“ vpraša. „Uže davno to opazujem. Menite li, da sem navaden hlapec tukaj — ne veste li, da sem z Mellierom tako blizu v sorodu?“ — „To vem prav dobro. Pa o čem se imate prav za prav pritoževati? Kaj vam li delam?“ — „Nu... nič, Blanche. Le... le... ljubite me ne.“ — „Jaz ne sovražim nobenega človeka, Frane.“ — „Vender tajiti ne morete, da se vam ne dopadam!“ — „Kdo to pravi? In, če bi tudi bilo...“ — „Vidite! In jaz, jaz vas ljubim, Blanche; in če bi le hoteli,

mere in katera država bode poklicana za važno to delo. Kadar pa se hočejo urejati razmere kake dežele, ni dosti samo, da rediteljica pripelje s seboj obilo dobro oboroženih vojakov in smrtonosnih topov; vselej treba prej pomisliti, če bode rediteljica našla pri prebivalstvu tudi zaupanje, in če bode njeni uspehi le trenutni, sčasoma pa se bode pokazalo mnenje prebivalstva, morda najhujše sovražstvo in tedaj vneti se mora boj na življenje in smrt.

Zanimljivo bi morda bilo, če povemo, kako mnenje vlada med prebivalstvom ob Nilu, in to osebno glede angleškega postopanja. Navesti hočemo tu mnenje, katero izraža izdajatelj arabskega lista, mož, kateri je po polnem nezavisen, kateri z Angleži niti osebnega znanja nima.

Ta izdajatelj poroča: Mohamedani uvidevajo, da velika vkupnost izlama neprestano dere v prepad. Kar nas najbolj skeli, je spoznanje, da smo si sami zakrivali pogubo. Mogočni smo bili, dokler nas je držala vkup vez kalifata. V prejšnjih časih bilo je izlamsko kraljestvo to, kar je zdaj Nemčija — vsaki državi zapovedoval je dotični knez, a v vseh vkupnih zadevah bili so vsi podrejeni knezu vseh vernikov, kateri je stoloval v Bagdadu. Zgodovina nas uči, da, kadar se je hotela taka država napraviti nezavisno ter je izstopila iz vkupnosti, je tudi pala kot žrtev tujcem v roke. Tako bilo je prej z Andaluzijo, tako se je zgodilo zdaj z Egiptom. Dandanes se razpad idealnega kalifatskega kraljestva skoro zabraniti ne more. Kar more pameten človek storiti, je pač to, da se ukloni odnošajem ter želi, če moramo uže prenašati vladarstvo Evropecev, da to vladarstvo saj našo vero, naše običaje in našo narodnost respektuje. Mi Mohamedani smo do zdaj štiri evropske države kot kolonizatorice orijenta spoznali: Francijo, Rusijo, Anglijo in Holandijo.

Da pokažem, kako postopa Rusija, treba mi je pokazati le na narode v Kavkazu, katerim ni niti raba morja za domače potrebe dovoljena, kateri ne smejo več sami voliti svojih muftijev, marveč morajo sprejeti od vlade določeno osebo kot duševnega vodjo, pri tem pa ruska oblastva odkrito priznajo, da pri volitvi tega moža ne gledajo na njega učenost, marveč na zanesljivost.

V Algeriji se morajo otroci francoščine učiti in vsak pouk se prične v francoščini. Domačini ne morejo dobiti tam nobene vplivne službe. Holandija je dandanes preslabotna, da bi se je bilo treba bati, vesela je, če more obdržati svoje posestvo. Angleži škodujejo vsekako tam, kamor se vsedejo, domačinom, ker potegnejo naše trgovino in moč, drugače pa pustijo vsakemu njegovo vero in njegov jezik. V novjšem času nastavljajo tudi v državne službe domačine in sodniki so tudi domačini. Jaz menim, da se imamo Mohamedani od

Anglije relativno najmenj bati za naše najdražje, za vero. Ker Egipt ne more obdržati samosvojnosti, udajmo se v usodo ter v to, da pripademo Angležem, kateri so nas ubranili pred tem, da nismo postali plen menj prizanesljivim Evropecem.

Se ve, da se po tej izjavi še nikakor ne more trditi, da tako misli vse prebivalstvo; gotovo je, da jim noben tujec, in to so tudi Angleži, ni priljubljen.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Zdaj zatrjuje se uže z vso gotovostjo, da se državni zbor snide dne 25. t. m. Najvišji prestolni govor prečital se bode pa dne 26. t. m.

V Hrvatski pripravljajo se povsodi za slovesen sprejem Nj. veličanstva cesarja, kateri dospé dne 12. t. m. v Požego. Iz vseh krajev dežele oglašajo se mnogobrojne deputacije, katere žele izraziti svojo udanost in zvestobo preljubljenemu vladarju.

V nedeljo pripeljejo se Poljaki, okolo 300 oseb, v Budimpešto, obiskat razstavo. Za sprejem delajo se precejšnje priprave. Mesto priredilo bode poljskim gostom banket. Pri banketu napil bode nadžupan Nj. veličanstvu, Gerloczy gostom, oba v ogerskem jeziku; Poljaki govorili bodo izključivo poljski, ker se, kakor poročajo ogerski listi, na noben način nečejo posluževati nemščine. Sprejemni odbor je baje Poljakom izrazil željo, naj bi ne prišli v Budimpešto v narodni noši, a ti so odgovorili, da te želje ni možno spoštovati.

Tuje dežele.

Med Španijo in Nemčijo so razmere še vedno jednake. V Madrid došla je uže druga nemška nota glede Karolinskih otokov, zopet poudarjajoča, da Španija nima nikakih pravic do teh otokov. Sploh pa je to pisanje tako resno, da kaže, da Nemčija ni nikakor voljna spremeniti svoje zahteve gledé Karolinskih otokov.

Iz Carigrada se poroča, da se bode med Turčijo in Drummondom Wolffom razmotrivalo vprašanje, ali naj bi turške čete zapustile Egipt. Kaj bosta pač Angleška in Turčija ukrenili, se ne ve še, a gotovo je, da se bosta morali ozirati pri svojih sklepih na ostalo Evropo, in to po kromeriškem shodu tembolj. Saj ruski list „Novosti“ z gotovostjo zatrjuje, da je shod v Kromerizi bil tudi gledé Turčije važnega pomena: Če je Angleška po svojem izrednem poslaniku Wolffu hotela pridobiti Turčijo proti Rusiji, to zdaj ni več možno, ker bi stopile nasproti zaveznici Rusije, Avstrija in Nemčija.

Francozi zaseli so anamsko trdnjavo Thanh Hoa ter si s tem osvojili jedno blizu da najvaž-

nejših točk. Francozi osvojili so si to točko z malim trudom, kajti podpiral jih je pri tem delu načelnik provincije. Tamošnja oblastva baje niso posebno sovražna Francozom in bi ne nasprotovala jim.

Dopisi.

Iz Gorenjih Vrem, 2. septembra. (Izv. dop.) Kakor sem uže ob kratkem sporočil, imenovala je občina Gorenje Vreme pri seji dne 30. avgusta gospode Vencla Golla, c. kr. dež. gozd. nadzornika; Frana Paderja, c. kr. polit. gozdarja, in Frana Novaka, posestnika v Britofu, častnimi občani.

Pred kratkim še bilo je v naši občini zelo žalostno glede pogozdovanja; goličave strlele proti nebu in isto malo prsti bilo je na milost in nemilost izročeno igram vetrov. Te razmere pa se v slednjih letih zelo na dobro obrnile; zdaj vidiš uže prostrano ozemlje nasajeno z gozdnimi drevesi, katera bodo vzrasla nas branila burje. In za to pogozdovanje pridobili so si največ zaslug gori omenjeni gospodje.

Naj mi ne vzame v zlo, da sem odkritosrčen in da povem zasluge odlikovanih mož:

Gosp. V. Goll, c. kr. dež. gozdni nadzornik v Ljubljani, je jako srečen pri pogozdovanju Krasa. Nam so nasadbe v tržaški okolici dobro znane, torej vemo, da tukaj pogozdujejo uže 30 let. Vsako leto po časopisih raztrobijo o vspehu pogozdovanja in hvalijo, koliko da so storili, čeravno je nam znano, da le bolj na papirji pogozdujejo, v resnici se pa le malo vidi. Vse drugače je na Kranjskem pod vodstvom gosp. dež. gozdnega nadzornika Golla. Kar mi je znano, pogozduje se pod njegovim nadzorstvom osem let. V teh letih pogozdilo se je vspešno nad 200 ha pustega Krasa in pretečeno spomlad zopet okolo 18 ha obsežnega sveta, kateri spada pod občino Gorenje Vreme in se nahaja na „Mali Gori“ nad Gor. Ležečami. Ta nasadba, katero je ob deževnem vremenu večkrat pregledoval gosp. nadzornik sam, obnesla se je izvrstno, ravno tako kakor ona na „Gabrku“, katera je lastnina občine Famlje, in obsega okolo 15 ha.

Gosp. Frana Paderja smo večkrat občudovali zaradi njegove vstrajnosti pri delu. Bil je vedno jeden prvih pri nasajanju in vedno zadnji šel je od tam. Čeravno je imel po 120 do 160 delavcev na dan, razdeliti znal jih je tako, da je šlo delo naglo in dobro izpod rok. Zato je tudi velik uspeh dosegel, in nanj sme gosp. deželni nadzornik ponosen biti. Gledé na to in da pri vsaki priliki ljudstvo v gozdarstvu poučuje in v razne časopise korenite gozdarske članke piše, odlikovala ga je občina z omenjeno častjo.

Gosp. Fran Novak je posestnik v Britofu. On je sam svojega prostora (Krasa) nad 6 ha zopet z drevjem nasadil. Vešč v gospodarstvu je

da... če bi le hoteli, obhajali bi na Seuillonu lepo ženitovanje se pred žetvo.“

Blanche močno zapeče v lice. Hotela je ravno precej ostro odgovoriti, ko se prikaže Pierre Rouvenat. Staremu je bilo čelo mračno. Slišal je bil vse.

„Ah, tukaj je moj boter!“ zakliče Blanche.

In ona skoči k njemu, ne da bi se dalje brigala za zaljubljenega stričnika. Rouvenat jo je moral poljubiti na čelo.

„Greš li z mano“, povpraša ga. — „Ne, danes ne. Le pojdi na sprehod, draga moja. Samo predaleč ne hodi, ker je vse mokro od rose. Jaz hočem s Franom nekaj tukaj govoriti.“

Mlada deklica ga ogrli ter mu zašepne v uho: „Si li slišal, kaj mi je rekel?“ — „Da.“ — „Potem odgovori mu ti mestu mene. Tega da bi jemala! Raji ostanem sama vse svoje žive dni.“

To rekši poljubi starca na lice ter odide skakljaje kakor srnica.

Fran je hotel tudi oditi. Rouvenat ga ustavi. „Imam nekaj resnega z vami govoriti, Frane,“ deje. — „Kaj tacega?“ — „Kar je nekaj časa, dovoljujete si z Blancheo reči, katere mi ne dopadajo,“ reče stari resno. — „Morda ne smem

več govoriti ž njo?“ povpraša mladenič. „Sicer sem dovolj uljuden ž njo.“ — „To hočem upati!“ jezi se Rouvenat. „Če bi kedaj drugačni bili, vržem vas takoj iz hiše!“

Fran prebledi ko stena in grd nasmeh se mu poziblje na ustnih.

„Meni se zdi, da je moj bratranec Mellier malo več gospodar tukaj nego vi!“ — „Jaz prav dobro vem, kaj je Jacques Mellier, in tudi, kaj sem jaz. Vi pa ste tukaj hlapec in le s tem naslovom sem dovolil, da vas tukaj sprejmó. To si zapomnite. Jaz vam povem z lepa, da vprvič ko z Blancheo drzno spregovorite, poberete šila in kopita ter vas zapodim k vašemu očetu v Vozeze.“

— „Morda mi hočete zapovedati, da ne smem ljubiti gospodične Blanche, gospod Pierre Rouvenat?“ — „Pazite se!“ — „Moji nameni so pošteni, ni mi jih treba zakrivati. Jaz hočem poročiti Blancheo.“ — „Pa Blanche vas noče poročiti!“ — „To se pokaže.“

Rouvenat se tako jezno namrdne, da se mladenič plašno par korakov umakne. A starec ga srdito prime za roko: „Slišiš, ne ti, ne nobeden drugi, ki je uže prosil njene roke, ne bode mož Blanchein!“ — „Kaj li me brigajo drugi? Jaz

sem si prvi! Ne vem, zakaj bi mi bratranec Mellier branil, da vzamem deklico. In, ali nisem baš toliko vreden kakor ona!“ — „Kaj li hočete s tem reči?“ — „Do sedaj ima baš toliko kakor jaz. Če pa morda računa na del premoženja mojega bratranca, potem imava jaz in moj stari — dovolite, gospod Rouvenat, da to izrečem — vsaj toliko pravice do tega denarja kakor ona!“

Rouvenatovo oko se zablisne. Križem dene roke ter odgovori s prisiljenim glasom: „To je pač poštena govorica! Pa, ljubeč moj, jaz uže davno poznam tvoje račune. Po denarji Jacques Mellierovem hrepeni tvoj oče. To sem videl ko prvi trenotek o vajinem prihodu. Tvoj stari si je mislil: „Lucila je izginila, Lucila je mrtva, sedaj pritiče Seuillon meni, Seuillon in vse premoženje Jacquesa, mojega dobrega bratranca. Pa tvoj oče se je bal, da ne bi dobri in ljubi ta Jacques svojega premoženja zapustil mali Blanchei — ker do tega ima pravico! In tako je dalje spekuloval: „Moj Fran naj deklico poroči!“ — In zato si vstopil kot hlapec le-sim. Nu, ljubeč moj, računanje tvojega starega je pač zvito dovelj; le pravo ni. Kajti Blanche ne bode tvoja žena, in ne ti, ne tvoj stari ne bode imel nikdar niti

sam izvrsten gospodar, in ravno njemu se ima vsa vremenska fara zahvaliti, da so ljudje pričeli Kras pogozdovati, pravilno trto gojiti in obdelovati polje. Bil je uže dvakrat od vis. kmetijskega ministerstva za pogozdovanje Krasa obdarovan. Zato pa, ker je omenjeni soseski k zadnjemu pogozdovanju pripomogel — imenovala ga je častnim občanom.

Iz omenjenega je razvidno, da so odlikovani zaslužni možje in da vé občina Gorenje Vreme svojim dobrotnikom hvaležna biti. K-b-n.

Razne vesti.

— (Rodbinska žaloigra.) V nekem mestecu na Češkem vrgla je pretečeni četrtek soproga necega ondotelega mestjana svoji šest in sedem let stari hčerki v vodnjak, a potem skočila je še sama za njima. Dve osebi, ki sta prišli proti vodnjaku in sta ravno še zapazili, ko je nesrečna žena notri skočila, napravili sta hrup in na to zraven prihitevši ljudje potegnili so vse tri osebe iz vode. Otroka bila sta uže mrtva, mati pa je bila še pri življenji, vendar se je pri padci takó na glavo udarila, da najbrže ne okreva. Storila je to iz obupa, ker s svojim možem ni v miru živela.

— (Iz ljubosumnosti.) Z Dunaja se poroča dné 3. septembra: Včeraj zvečer podal se je dninar Anton Czerny k svoji od njega ločeni soprogi. Pri nji mudil se je ravno nek mizarski pomagač, ki je pri neki omari nekaj popravljaj. Ko stopi Czerny v sobo, iz vleče iz žepa sklenico napolnjeno s hudičevim oljem ter polije z njim soprogo in navzočega mizarja. Ta je hudó poškodovan, in sicer po obrazu in vratu. Rane sprogine so manj nevarne. Zločinca ima sodnija uže v pesteh. Izjavil je, da je to iz ljubosumnosti storil.

— (Grozen prizor v cirkusu.) Iz Rima poroča se: Državni podtajnik Ducci bil je dné 29. avgusta s svojo soprogo in mlado krasno hčerko Julijo v cirkusu. Ko se je ravno znamenita predstavljalka Zaeo producirala po vrvi, odveže se druga vrv in s tako močjo zadene uradnikovo hčerko v sence, da se mrtva zgrudi k tlam. Igralka to opazivši, pozabi na lastno nevarnost ter skoči iz strašne višočine na tla. Vseh gledalcev polastila se je groza pri tem skoku, vendar se igralki ni nič hudega zgodilo. Stekla je nepoškodovana na mesto nesreče.

— (Z zvonika padel.) Iz Vomp na Tirolskem poroča se z dne 30. avgusta: Danes opoldne šel je 17letni gostilničarjev sin Feliks Brunner z drugimi mladeniči v zvonik, da bi zvonil. Po odzvonjenji pada se čez doprsni zid pri linah, najbrže hoteč svojim tovarišem dokazati, kako pogumen da je in da se mu nič v glavi ne vrti. Pri tem pa mu spodrsne in on pade najprej na streho, a potem vznak na dva železna nagrobna križa, vsled česar je dobil dve kot pest debeli luknji v hrbet. Bil je takoj mrtev. Žalost starišev po jedinem sinu je velika.

krajcarja o premoženji Jacques Mellierovem! In s tem bodi dovelj!

„Slišal sem,“ zavrne mladenič jezo težavno premagavši. „In vi, gospod Rouvenat, pošteni mož, naju izdedinite?“ — „Gospod Rouvenat se nema nikomur drugemu odgovarjati, kakor le namu gospodu Bogu.“

„Se ve da! In vaši fini naklepi, ti naj se prijavijo še-le kasneje. Ne-li? Vi sami niste željni denarja, in nikdar se ne izve, kaj vas naganja toli k temu, da hčer ujetnikovo tako jemljete v svoje varstvo!“

Pri teh besedah, ki so žalile Blancheo in njega, občutil je Rouvenat, da mu vsa kri sili v glavo; občutil je, da mu možjani plamene. Njegove poteze se krčevito stisnejo, njegov pogled postane strašen.

„Ah, malovrednik!“ zakriči. „Molči, molči! Še eno besedo in ne vem, kaj se godi s tabo!“ „O, jaz sem dovršil!“ odgovori zaničljivo mladenič ter se odstrani hitro. „Ti smrkovec, ti!“ zamrmra Rouvenat zamolklo. „Naposled si krinko potegnil s sebe. Dobro. Jaz te ne pustim več iz očíj. Poškusi ostrupiti — in jaz te poteptam!“

Dočim se je to godilo na pristavi, letala je

(Dobra primera.) A.: „Dober dan, dragi prijatelj. Kako se nisva vendar uže dolgo videla! Kako ti gre in kaj počne tvoja ljubezniva soproga?“ — B.: „Hvala, hvala za vprašanje. Ne gre mi ravno slabo, in moja soproga, no, ona je kakor studenec.“ — A.: „To ti rad verjamem, tako sveža, tako čista!“ — B.: „To ravno ne, a mrmra v jedno mër, kakor kak studenec.“

— (Ljubeznivo.) „Kako gre kaj vašemu očetu?“ — „Bolni so. Bodite tako dobri in obiščite jih danes ali jutri, zelo jih bode veselilo!“ — „Danes in jutri ne morem, a prihodnji teden pridem gotovo. Upam, da bodo prihodnji teden še bolni!“

Domače stvari.

— (Odobrene nove šolske knjige.) Gospod minister za uk in bogočastje je z razpisom z dné 20. avgusta 1885, št. 14275 odobril V. Kermavnerjevo „Latinsko slovnico“ (v Ljubljani pri Kleinmayrju in Bambergu, 1885, cena 1 gld. 60 kr.). Ta knjiga se sme odslej rabiti po vseh gimnazijah, kjer se latinščina poučuje s slovenskim učnim jezikom. — Po c. kr. naučnega ministerstva razpisu z dne 25ega avgusta 1885, št. 15622, je odobrena tudi Fr. Močnikova „Aritmetika za učiteljska“, katero je poslovenil prof. Jos. Celestina ter v Ljubljani 1885. leta natisnila in založila Ig. pl. Kleinmayr in Bamberg. Cena broširanemu iztisu 1. gld. 10 kr. Ta učna knjiga se sme rabiti po vseh moških in ženskih učiteljskih, kjer se aritmetika predava s slovenskim učnim jezikom.

— (Dolenjska železnica.) Z Dunaja se v „T. T.“ poroča, da je „Länderbank“ kupila glažuto in premogokope bratov Ranzinger v Kočevji za 400 000 gold. Najbrže bode tudi dolenjsko železnico financirala.

— (Slovesnosti v franciškanski cerkvi in pod Rožnikom.) Dne 13. t. m. pridigoval bode premil. g. knezoškof dr. Jakob Misija ob 8. uri v franciškanski cerkvi, na to bode pontifikalna maša in po maši prenese se Lurška mati Božja, ki je zdaj v franciškanski cerkvi v stranskem prostoru, v slovesnem sprevedu pod Rožnik, kjer se postavi v novo kapelico. Premil. g. knezoškof blagoslovil bode podobo in kapelico. Po blagoslovljenji bode maša v cerkvi na Rožniku.

— (Iz kongregacije franciškanske.) Čast. P. Gotfrid Hlebec gre za gvardijana v Brežice; čast. P. Kornelij Arko za organista v Marija-Nazaret na Štajerskem; iz Brežic pa pride v Ljubljano čast. P. Erenfrid Zupet.

— („Daritev sprave na Golgati.“) Včerajšnja predstava v gledališči: „Velika daritev sprave na Golgati“ obnesla se je prav dobro. Vse skupine izvrševale so se s precejšnjo natančnostjo in historično istinitostjo. Oprava je zelo dragocena. Gledališče je bilo primeroma zelo polno. Kdor ni še videl enakih pasijonskih iger, naj ne zamudi ogledati si jih. Vršili se hosta še dve predstavi, danes in v nedeljo zvečer.

Blanche, vsa srečna radi krasnega jutra, po travnicah. Napoti se čez Sableuseo ter prične potem na bregu svojo cvetlično žetev.

Vonj in daljno, veselo šumotanje kipelo je v zraku, solnce se je krasno zlatilo čez gorske vrhove v dolino; mrčesi so brenčali, ptički poskakovali od vejice do vejice, skorjanček je pel veselo svojo jutranjo pesenco v zraku, sladak, voljan dih prehajal je svet.

Blanche je šla zmerom dalje, šopek v roci postajal je zmerom večí.

Naenkrat preplašena vikne in obstane. Nek mož je stal pred njo.

Mož je bil videti silno sumnjiv. V eni roci je imel velik cepec, v drugi star strgan klobuk. Njegove hlače so bile raztrgane. Njegov rudečkasti brezirokavnik držale so spredaj vezi vkup, katere so nadomestovale manjkajoče gumbé. Iz njegovih čevljev so gledali prsti. Čunja, ki je nekaj plava bila, objemala je njegov vrat. Na pasu mu je visela beraška bisaga.

Dolgi, skoro beli lasje padali so mu na tilnik in deloma čez blede silno suhi obraz, ki ga je objemala negojena kuštrava siva brada. Kako star je utegnil pač biti ta mož? Najmenj 70 let!

— (Poskušen samoumor.) Vlačugar Fran Breskvar, katerega je včeraj mestna policija zaradi tatvine zaprla, skušal se je v zaporu obesiti s trakovi spodnjih hlač, a mestni policaj ga je opazil še pravčasno ter ga rešil.

— (Sleparska ženska) hodi uže delj časa po Ljubljani in osleparila je uže marsikoga za denar ali druge reči. Bila je celó tako predrzna, da je na policiji oglasila pod tujim imenom, da je izgubila večjo svoto denarja. Pozor torej!

— (Utonil.) Iz Studenca se nam piše: Dne 30. avgusta utonil je 13letni posestnika sin Ivan Stembov iz Skrila v neki blizu tega kraja nahajajoči se luži. Šel se je kopat notri, a ker ni znal plavati in je bila voda zaradi zadnjih nalivov precej globoka, deček ni mogel več iz vode.

— (Delitev premij za konjerejo) vršila se bode dne 5. t. m. na Vrhniki, dne 9. t. m. v Radovljici in 10. t. m. v Kranji.

— (S Krke) se poroča, da se je dne 1. t. m. zopet odprla pošta, katera je bila zaprta od 7. aprila tega leta.

— (Tri osebe v vodo pale.) Iz krškega okraja poroča se nam z dne 1. septembra: Včeraj hotela je 15letna pestunja Marija Dolšak iz Brinske Vasi, katera je služila pri kovaču Ivanu Sitarji v Njivicah, z njegovima dvema pet in dve leti starima deklicama čez brv, ki drži čez ondodni potok. Pri tem pade v vodo in z njo oba otroka. Ker je bila voda po zadnjem nalivu hudo narasla, odnesli so kmalu vse tri valovi. Pestunjo potegnili so ne daleč od Rateč mrtvo iz vode, otroka pa je voda v Savo zanesla in ja niso mogli dobiti.

— (Nevihta.) Iz litijskega okraja se nam poroča: Dne 29. m. m. razsajal je po nekaterih občinah tukajšnjega okraja, in sicer zlasti po občini Sv. Križ, Moravče in Polšnik, hud vihar. Škoda, ki jo je napravil po polji, kakor tudi s tem, da je prevračal in odkrival razna poslopja, je dokaj velika. V Primskovem vzdignilo je streho s farne cerkve ter jo odneslo precej daleč od cerkve v stran, kjer jo je potem popolnoma raztrgalo ter razneslo posamezne deske daleč na okrog. Samo tukaj ceni se škoda nad 2000 gold.

— (Nesreča.) Iz Vipave se nam poroča: Dne 1. t. m. skladali so v Konjah hlode z vozá. Pri tem zatoči se en hlod in zadene 15letnega posestnikovega sina Matijo Skvarča tako nesrečno v glavo, da je ostal takoj mrtev na mestu.

— (Čuden bolnik) je v Malih Dolah, kakor poročajo „Dol. Nov.“, pri Velikem Gabru; star 68 let, in je živel 52 dni ob sami čisti mrzli vodi, ter je po polnem ozdravel.

— (Živinska razstava v Celovci.) katera je trajala od 28. do 31. avgusta t. l., bila je zelo mnogobrojno obiskana. Na razstavo bilo je prignanih 400 goved, 300 konj, 100 ovác in 50 pitanih prešičev.

3.

Blancheo je ta nenavadni pogled silno prestrašil.

Strahu pa je sledila kmalu radovednost. Ona prične starca opazovati, kateri je čudeč se zrl va-njo. Zdajci zapazi ona, da mu je pogled dobrohoten in mil, in čutila je, da mora biti nesrečen. Sočutje in usmiljenje napolnite naenkrat njeno srce.

Mož stopi proti njej, ona mu ide naproti.

„Vi se me bojite, lepi mi otrok?“ deje starec milo in tiho. — „Ah ne; le bila sem, tako iznenadena.“ — „Da, vi izvestno niste se nadejali, da dobote tukaj tako ubozega moža, kakor sem jaz. O, to vem. Moja prikazen utegne pač otroka, ki me ne pozna, prestrašiti. Prav lepo vas prosim oproščenja, gospodičina; pa umirite se, jaz nisem slab, hudoben človek.“ — „To vidim. Ne, hudobni niste, le nesrečni ste.“ — „Silno nesrečen.“ — „In vi beračite?“ — „Moram, če nočem umreti od gladu.“ — „Kako li prihaja, da vas še nikoli videla nisem? Jaz vendar poznam vse ubožčke v občini.“ — „O!“ jekne berač vidno ganen. „Vi poznate vse ubožčke tukaj? To dokazuje, da se vsi obračajo do vas.“

(Dalje prihodnjič.)

Premije so bile pripoznane za 125 konj, za 142 goved in 25 drobnice. Razdeljenih je bilo za konje: 386 cekinov, 16 srebrnih, 6 bronastih svetinj od razstave in 28 pohvalnih pisem; za goved pa 2555 gold. denarja, 8 srebrnih, 11 bronastih svetinj od razstave in 11 pohvalnih pisem; za drobnico pa 405 gld. denarja, 4 bronaste svetinje in 4 pohvalna pisma. Veliko odlikovane živine bilo je drago prodane za Ogersko, Česko in Laško.

— („Vrtca“) štev. 9. prinaša nasledujo vsebino: Borisov krst. Pesen. Fr. Krek. — Pobjeljsani Lipe. J. Volkov. — Dobra Marijca angelj med pastirji. (S podobo.) — Metulje lovi. (S podobo.) — Zmaje spuščajo. (S podobo.) — Kratke črtice o zaslugah sv. Cirila in Metoda za slovensko književnost. (Konec.) — Lev z oslom. (Basen.) — Smrt. — Modri odgovori. — Črvicek. — Listje in cvetje. — „Vrtce“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr. Napis: Uredništvo „Vrtcevo“, Mestni trg št. 23 v Ljubljani.

Narodno-gospodarske stvari.

Razstava goved in delitev premij za govejo živino v Kranjski Gori dne 12. oktobra t. l.

Visoko c. kr. ministerstvo kmetijstva je na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolilo dovoliti, da se v Kranjski Gori za radovljiško okrajno glavarstvo napravi delitev premij za govejo živino, in je v ta namen podarilo spodaj navedene državne premije.

Cilj in konec tej razstavi in delitvi premij je:

- Da se živinorejci tega glavarstva in pa cele Kranjske s primerjanjem goved različnih krajev spodbujajo k napredku v živinoreji in o njem poučijo;
 - da se razvidi vspeh, ki se je vzlasti s pripomočjo državne podpore dosihmal dosegel pri reji naše domače goveje živine;
 - da se glede na postavbo zoper govejo kugo od 1. 1879. več goveje živine izredi in oživi kupčija z domačo živino ne le doma na Kranjskem, temveč tudi v vnanje dežele.
- 1.) Pravico do premij v Kranjski Gori imajo vsi živinorejci radovljiškega okraja.
- 2.) Na razstavo pripeljana živina se postavi na določeni prostor. Dne 5. oktobra do 9. ure dopoldne mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali deklo, ki živini streže.
- 3.) Živina, katera hoče premije deležna postati, mora najmanj uže pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s spricalom svojega županstva, vrh tega pa tudi imeti za vsako živinčico potni list od dotičnega župana.

4.) Razsojevalci se izbere po dotičnem pravilniku c. kr. ministerstva kmetijstva in ravnali se bodo pri premijiranju po predpisih za to določenih.

5.) Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da bode spolnil vse, kar imenovani ministrski pravilnik veleva.

6.) V razstavo se sme priveriti le živina Pincgavskega in Belanskega plemena, to je rudečo- in belolisasta, in sicer:

Junci (biki), ki imajo vsaj dva stanovitna sprednja zobá;

telice, ki imajo vsaj dva stanovitna sprednja zobá; molzne krave, ki so imele eno, dvojce, tri, štiri ali k večem 5 telet.

7.) Za lepo živino so odločene premije takó-le:

I. Premija za biko:	1 za 30 gld.	30 gld.
II. „ „ „ „	1 „ 15 „	15 „
I. „ „ telice:	1 „ 15 „	15 „
II. „ „ „ „	1 „ 10 „	10 „
I. „ „ krave:	1 „ 15 „	15 „
II. „ „ „ „	1 „ 10 „	10 „

Skupaj . . . 6 premij . . . 95 gld.

Zraven teh premij dalo se bode tudi 6 pohvalnih diplom, in sicer 1 za biko, 3 za telice in 2 za krave.

8.) Popoldne 5. oktobra se bodo premije slovesno delile; zato se ima vsako živinčico, katero premijo dobi, na prejmišče pripeljati.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Carigrad, 4. septembra. Vršila se je prva seja, katere so se udeležili Assym paša, Kiamil paša in Wolff; trajala je 20 minut. Ukrenile so se priprave. Zagotavlja se, da se je sklenilo, redno se shajati k sejam vsak torek, četrtek in soboto.

New-York, 4. avgusta. Ker so „beli“ odpovedali delo in so se na mestu njih nastavili kitajski delavci v premogokopih Rochspring Wyöning, bili so „beli“ zelo razjarjeni. Oboroženi napali so Kitajce, umorili jih 15, požgali 80 hiš ter odveli okolo 500 Kitajcev v gore, kjer trpijo pomanjkanje. Pošiljajo se jim živila.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 4. septembra

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83 —
„ „ „ srebren	83 40
Zlata renta	109 45
5% avstr. renta	100 10
Delnice narodne banke	868 —
Kreditne delnice	287 56
London 10 lir sterling	124 50
20 frankovec	9 89 ⁵
Cekini c. kr.	5 87
100 drž. mark	61 10

Uradni glasnik

z dne 4. septembra.

Naprava novih zemlj. knjig: Pri c. kr. okr. sodnji na Brdu za katasterske občine Gorenje Koseze, Sv. Valentin, Peč, Moravče in Dertija; poizvedbe dne 26. septembra ob 9. uri dopoldne. — Pri c. kr. okr. sodnji v Žužemperku za katastersko občino Smuke; poizvedbe dne 21. septembra ob 8. uri; — za katastersko občino Veliko Lipje; poizvedbe dne 18. septembra. — Pri c. kr. okr. sodnji v Kočevji za davkarsko občino Vozajl; poizvedbe dne 8. septembra ob 7. uri. — Pri c. kr. okrajni sodnji v Kranjski Gori za katastersko občino Gozd; poizvedbe dne 10. septembra. — Pri c. kr. okr. sodnji v Senožečah za katastersko občino Šmihel; poizvedbe dne 21. septembra ob 8. uri zjutraj in prihodnje dni.

Tujci.

Dne 1. septembra.

Pri **Malič**: Bolter in Mertens, trgovca; Reich, Baller in Flek, potovalci, z Dunaja. — Blaunschein, trgovec, iz Welsa. — Greiff, profesor, z obitelji; Pellusano, zasebnica, s hčerko, in Sedmak, ces. svetnik, iz Trsta. — Maly s soprogo, z Reke. — Dimmer, župan, z obitelji, iz Trsta. — Baum, vinotrtec, iz Kaniže.

Pri **Slonu**: Dammann iz Napolja. — Gibbon in Padovan iz Trsta. — Coronocz z Reke. — Korenčič iz Opatije. — Dorschel, Grashak, z rodbino, iz Gradca.

Pri **Tavčarji**: Dr. Schmidt, tajnik juž. železnice, in Szepessig, inženjer, z Dunaja. — Steinbach in Timen, zasebnici, iz Gradca. — Liebmann, zasebnica, s sinom, iz Trsta. — Dulo iz Store.

Pri **Avstr. carji**: Letnar, učitelj, iz Doba.

Pri **Južnem kolodvoru**: Rikli iz Brna. — Wolf, profesor, s soprogo, iz Vratislave. — Schiller, trgovec, in Landwüst z Dunaja. — Knaip iz Zagreba.

Dne 2. septembra.

Pri **Malič**: Puntigam, uradnik, in Kischke, trgovec, z Dunaja. — Anter, tajnik „Aziende“, iz Gradca. — Vitez Leitgeb, c. kr. pomor. častnik, in Scaglia, soproga šefa želez. postaje, iz Pulja. — Čuvaj, šolski vodja, s soprogo, iz Siska.

Pri **Slonu**: Piller z Dunaja. — Pippich, c. kr. profesor, iz Kralj. Gradca. — Troll iz Karlovca. — Waschitz, soproga inženjerja, s hčerjo, in Rumpreth, usnjar, s soprogo, z Krškega.

Pri **Bavarskem dvoru**: Fabian iz Maribora. — Slabič Franciška iz Trsta. — Slabič iz Ljubljane.

Pri **Avstr. carji**: Weckerling, knjigovodja, in Wolf, črko-stavec, z Dunaja. — Jauschneg, potov., in Millonig, iz Beljaka. — Pobaschnig, hišnik, s hčerjo, iz Št. Vida. — Rzihaveck s hčerjo iz Pulja. — Klobus, duhovnik, iz Godoviča.

Pri **Južnem kolodvoru**: Breisch, trgovec, z obitelji, iz Jaffe. — Rossmann, dež. sod. svetnik, iz Brunsvika. — Pressburger, potov., z Dunaja. — Ferjan, c. kr. voj. kaplan, iz Maribora. — Mauser in Butner iz Kočevja.

Umrli so:

Dne 2. septembra. Janez Münder, umirov. pismo-voja, 64 l., Sv. Jakoba nabrežje št. 31, za rakom požiralniku.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
3. sept.	7. zjutraj	739 88	11 8	bzv.	obl.	0 00
	2. pop.	738 18	19 6	jvzh. sl.	d. js.	
	9. zvečer	737 56	14 8	vzh. sl.	s. p. obl.	

Srečke

z dne 2. septembra.

Praga: 76 26 5 29 60.

Tržaška komercijalna banka v Trstu.

Tržaška komercijalna banka vsprejemlje denarne uloge v avstrijskih bankovcih in državnih papirjih, kakor tudi v zlatniških po dvajset frankov in se zaveže, kapital in obresti nazaj plačati v isti novčeni vrednosti. Ista eskomptuje tudi menice in daje preddatve (posojila) na javne vrednostne papirje in blago v gori omenjeni novčeni vrednosti.

Vse operacije izvršujejo se po pogojih, ki so časoma naznačeni v tržaskih lokalnih listih. (66) 36—16

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, saljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič Mlošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klail, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: **Tomšič Ivan,** Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ **Peter rokodelčič,** 36 kr.

III. „ „ **Cigler Janez,** Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Koseo, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljske. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vošnjak I., dr., Poročilo o kmetijski enkėti dne 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovon (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.